

[Hans Pinstrup.]

men Landbruget har jo organiseret sig gennem Mejerier og Slagterier. Saa tynde er altsaa de Herrers Argumenter, at man vil forsøge at fremstille Landbrugets andelsmæssige Samling om at faa deres Produkter behandlet som en Arbejdsgiverforening. Det Minimum af Kendskab til Forholdene maa de Herrer Fagforeningsledere dog vel have, at de ved, at det her kun drejer sig om den produktionsmæssige Behandling af Mælk og Svin uden for den enkelte Landbrugsbedrifts Omraade.

Og lige saa usand er Talen fra Fagforeningskredse om, at Landbruget i Mod sætning til Arbejderne intet har gjort for at konsolidere sig. Ud over Bondelandet staar Bygning ved Bygning, Virksomhed ved Virksomhed med Beskæftigelse til mange Arbejdere, som Landbruget har rejst og betalt. Mægtige Millionbeløb er bundet i Landbrugets Andelsforetagender og driftsmæssige Produktionsmidler. Intet andet Erhverv har bundet forholdsmaessigt saa store Beløb. Med Rette kan man derimod rejse Spørgsmaalet: Hvorfor har Fagforeningerne ikke brugt af deres mægtige Millionformue til som Landbruget at rejse Virksomheder ud over Landet? De Herrer Fagforeningsledere skulde fejre for deres egen Dør, før de fejrer for andres.

Med uigendrivelig Tydelighed er det oplyst under denne Debat, at Skudshale-Sagen udelukkende drejer sig om det principielle: at Winther skulde forpligte sig over for Fagforeningerne, og for at tvinge ham skulde han rammes økonomisk gennem Blokade.

Det er nu sagligt begrundet, hvorfor Landbruget maa vende sig mod Tvang i Medhjælperspørgsmaalet, og i Kampen for sin Frihed vil Landbruget kunne paaregne vor ubetingede Støtte.

Den højtærede Statsminister har nylig, som meddelt, oplyst om den særdeles gode Forbindelse, der er mellem Fagforbund, Parti og Ministerium. Det er vor Opfattelse, at Fagforeningsovergreb som i Skudshale-Sagen kan ikke tolereres i et retsordnet Samfund. Med den nære Forbindelse mellem Fagforbund og Ministerium burde Statsministeren sørge for at hindre saadanne Overfald og sørge for, at Arbejds- og Erhvervsfriheden sikredes Landets Borgere, saaledes at Grundlovens Bestemmelse herom sker Fyldest.

Victor Larsen: Naar Skudshale-Sagen har vakt et saa overordentligt Røre Landet over, som Tilfældet er, er Grundene flere.

Her lever en ældre, 76-aarig Landmand, Proprietær Winther, Skudshale, paa sin Gaard i Nørrejyland. Han har ikke svært ved at faa Folk, han betaler dem den paa Egnen gængse Pris, Kosten paa Gaarden er god — det er Egnens Udsagn. Han lever med andre Ord fredeligt og stiltørdigt paa sin Gaard, men Idyllen afbrydes. Af hvem? Af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Forbundet introducerer sig paa Skudshale, første Gang gennem en Skrivelse og, da dette ikke lader til at frugte, gennem personlig Henvendelse, oven i Købet adskillige Gange. To Mand, de lokale Fagforeningsformænd, indfinder sig og vil tale med Proprietær Winther om hans Folkeforhold. Dette forstaar Proprietær Winther ikke, for Folkene har ikke klaget til ham. Ja, siger man fra Forbundenes Side, men vi ønsker at være med, vi ønsker at ordne Forholdene for Deres Folk. Hvad er der da i Vejen? Er det Lønforholdene? Det faar man egentlig ikke Indtrykket af, navnlig ikke i første Omgang, og læser man „Nordjyllands Social-Demokrat“, hvis Redaktør er et æret Medlem af denne Sal, det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen, faar man slet ikke det Indtryk. Derfor hører Salen i Dag med et Smil det ærede Medlem Hr. Levinsen desavouere sin egen Partifælle. De sidder oven i Købet lige ved Siden af hinanden her i Salen, og det havde været en temmelig let Sag for det ærede Medlem Hr. Levinsen at henvende et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen, naar han tog saa grundigt fejl i denne Sag. Jeg kan tilføje, at der er vist ingen, der har set et Dementi af „Nordjyllands Social-Demokrat“ fra det ærede Medlem Hr. Levinsen.

Nej, Hovedvægten har nok ikke været lagt paa det lønmæssige, den har ganske afgjort været lagt paa dette, at Fagforbundene nu vilde til at slaa Hul i Nordjylland; nu vilde man ind paa Gaardene, man vilde have Ret til at tale med om Arbejdsforhold og naturligvis ogsaa Lønforhold paa Gaardene i denne Egn og først og fremmest nu paa Skudshale.

Men altsaa, Henvendelsen fra de to Fagforeningsformænd frugter ikke. Derefter kommer de samme to Herrer en Aften og taler med Folkene, og det smukke Resultat deraf er, at næste Morgen stiller fire af Gaardens Folk og ønsker at marchere, de vil ikke være der mere. For den enes Vedkommende er Forholdet oven i Købet det, at han er uorganiseret, og dør er der altsaa ganske givet Tale om at forlade sin Plads i Utide.